

μυρίζω

μυρίζω, ρ. [<αρχ. μυρίζω (= αλείφω με μύρο)], μυρίζω. **1. μυρίζει**, (απρόσ.) αναδίνεται ευχάριστη ή δυσάρεστη μυρουδιά: «στο λιβάδι μυρίζει ωραία || μυρίζει άσχημα μέσα στο δωμάτιο». **2.** δημιουργείται η εντύπωση, η υποψία πως εξυφαίνεται κάτι: «να προσέχετε αυτούς που κάνετε παρέα, γιατί κάπου μυρίζει προδοσία || μην πάρεις μέρος σ' αυτή τη δουλειά, γιατί μυρίζει απατεωνιά». (Ακολουθούν 44 φρ.)·

- ακόμη το στόμα του μυρίζει γάλα, βλ. λ. [στόμα](#)·
- δε μύρισα τα δάχτυλά μου, βλ. λ. [δάχτυλο](#)·
- δε μύρισα τα νύχια μου, βλ. λ. νύχι·
- δε μύρισα τα χέρια μου, βλ. λ. [χέρι](#)·
- η αρχοντιά μυρίζει από μακριά, βλ. λ. [αρχοντιά](#)·
- η μια του βρομάει (κι) η άλλη του μυρίζει, βλ. φρ. *πότε η μια του βρομάει κι (και πότε) η άλλη του μυρίζει*·
- η μια του βρομούσε (κι) η άλλη του μύριζε, βλ. φρ. *πότε η μια του βρομούσε κι (και πότε) η άλλη του μύριζε*·
- μου μυρίζει τιλιλίλι, (για μπάσκετ) βλ. λ. τιλιλίλι·
- μυρίζει λιβάνι, βλ. λ. λιβάνι·
- μυρίζει μούχλα, βλ. λ. μούχλα·
- μυρίζει μπαγιατίλα, βλ. λ. μπαγιατίλα·
- μυρίζει μπαρούτι, βλ. λ. μπαρούτι·
- μυρίζει μπαρουτίλα, βλ. λ. μπαρουτίλα·
- μυρίζει μυτζήθρα, βλ. λ. μυτζήθρα·
- μυρίζει ναφθαλίνη, βλ. λ. ναφθαλίνη·
- μυρίζει σαν λέσι, βλ. λ. λέσι·
- μυρίζει τυρόγαλα, βλ. λ. τυρόγαλα·
- μυρίζει χωματίλα, βλ. λ. [χωματίλα](#)·
- μυρίζουν τα χνότα του, βλ. λ. [χνότο](#)·
- μυρίζουν τα χνότα του απ' την πείνα, βλ. λ. [χνότο](#)·
- μύρισε το κρίνο, (για γυναίκες) βλ. λ. κρίνο·
- ο βλάχος άρχων κι αν γενεί, βλαχίλα θα μυρίζει, βλ. λ. [βλάχος](#)·
- ο ένας της βρομούσε (κι) ο άλλος της μύριζε, βλ. φρ. *πότε ο ένας της βρομούσε κι (και πότε) ο άλλος της μύριζε*·
- ο ένας του βρομάει (κι) ο άλλος του μυρίζει, βλ. φρ. *πότε ο ένας του βρομάει κι (και πότε) ο άλλος του μυρίζει*·

- όσο τα σκαλίζεις, μυρίζουν, βλ. λ. [όσος](#).
- ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει, βλ. λ. [Φλεβάρης](#).
- παλαμίδα του μυρίζει, βλ. λ. [παλαμίδα](#).
- πέρσι κήκε, φέτος μύρισε, βλ. λ. [πέρσι](#).
- πότε η μια της βρομάει κι (και πότε) η άλλη της μυρίζει, λέγεται για δύστροπη, για ιδιότροπη γυναίκα που για το λόγο αυτό δεν έχει συνήθως παρέες ή φιλενάδες: «είναι πολύ δύσκολη γυναίκα κι όποτε την παίρνουμε στη συντροφιά μας, πότε η μια της βρομάει και πότε η άλλη της μυρίζει, ώσπου κι εμείς την κάναμε πέρα κι ησυχάσαμε».
- πότε η μια του βρομούσε κι (και πότε) η άλλη του μύριζε, λέγεται για γεροντοπαλίκαρα που παραπονιέται για την κατάστασή του και δηλώνει πως, όταν ήταν στον καιρό της παντρείας, ήταν εντελώς αναποφάσιστος κι άφησε να πάνε πολλές ευκαιρίες χαμένες, γιατί, σε κάθε υποψήφια νύφη έβρισκε και κάποιο μειονέκτημα, κάποιο κουσούρι: «να του πεις του φίλου σου να μην παραπονιέται που έμεινε κούτσουρο στη ζωή του γιατί, όταν του έφερναν τις νύφες τη μια πίσω απ' την άλλη, πότε η μια του βρομούσε και πότε η άλλη του μύριζε».
- πότε ο ένας της βρομούσε κι (και πότε) ο άλλος της μύριζε, η ίδια περίπτωση με την παραπάνω, μόνο που τώρα πρόκειται για γεροντοκόρη.
- πότε ο ένας του βρομάει κι (και πότε) ο άλλος του μυρίζει, λέγεται για δύστροπο, για ιδιότροπο άντρα που για το λόγο αυτό δεν έχει συνήθως παρέες ή φίλους: «μας τα 'πρηξε με την γκρίνια του και δεν τον παίρνουμε πια μαζί μας, γιατί πότε ο ένας του βρομάει και πότε ο άλλος του μυρίζει».
- πότε το ένα της βρομάει και (και πότε) τ' άλλο της μυρίζει, λέγεται για αναποφάσιστη γυναίκα που δεν μπορεί να κατασταλάξει στην αγορά ενός αγαθού, γιατί κάθε τόσο βρίσκει πως έχει κάποιο ελάττωμα, κάποιο κουσούρι: «με ξεποδάρισε όλο το πρωινό στην αγορά και δεν ξαναβγαίνω μαζί της, γιατί πότε το ένα της βρομάει και πότε τ' άλλο της μυρίζει».
- πότε το ένα του βρομάει και (και πότε) τ' άλλο του μυρίζει, η ίδια περίπτωση με την παραπάνω, μόνο που τώρα πρόκειται για άντρα.
- τα δάχτυλά μου μύρισα; βλ. λ. [δάχτυλο](#).
- τα λεφτά δε μυρίζουν, βλ. λ. λεφτά.
- τα νύχια μου μύρισα; βλ. λ. νύχι.
- τα χέρια μου μύρισα; βλ. λ. [χέρι](#).
- το ένα της βρομάει (και) τ' άλλο της μυρίζει, βλ. φρ. πότε το ένα της βρομάει και (και πότε) τ' άλλο της μυρίζει.
- το ένα του βρομάει (και) τ' άλλο του μυρίζει, βλ. φρ. πότε το ένα του βρομάει και (και πότε) τ' άλλο του μυρίζει.
- το μύρισα, βλ. συνηθέστ. το μυρίστηκα, λ. μυρίζομαι.
- το χρήμα δε μυρίζει, βλ. λ. [χρήμα](#).
- το ψάρι μυρίζει απ' το κεφάλι, βλ. λ. ψάρι.
- τον κώλο μου μυρίστε! βλ. λ. [κώλος](#).